

SUPERFLEX: SUPERCONVERSATION, 2024

Manus

JORN: Tak fordi I alle er kommet. Jeg foreslår, at vi diskuterer museets fremtid, især ved at inkorporere begrebet interspecies living. Hvordan kan vi skabe rum, der udstiller kunst og samtidig fremme nye relationer mellem mennesker og andre arter?

SUPERFLEX (Bjørnstjerne Christiansen): Hos SUPERFLEX ser vi museer for os som levende økosystemer. Forestil dig gallerier, hvor kunstværker sameksisterer med omhyggeligt kurateret plante- og dyreliv.

LE CORBUSIER: Absurd! Museer er for kunst, ikke menagerier. Den primære funktion er at vise værker i kontrollerede miljøer. Denne "økosystem"-idé ville kompromittere kunstværkernes integritet.

UTZON: Jeg er uenig, Charles. Selvom det er udfordrende, er det et spændende koncept. Vi kunne designe fleksible rum, der balancerer kunstbevaring med levende levesteder.

PICASSO: Bah! I går begge glip af pointen. Kunst skal udfordre, provokere! Jeg siger lad dyrene løbe frit. Forestil dig de spontane interaktioner, kaosset, livet!

MANCOBA: Pablo, det er hensynsløst. Vi skal overveje, hvordan vi kan integrere natur og kunst, ikke blot udløse anarki. Tænk på mine skulpturer, der blander abstraktion med dyreformer i en ny form for harmoni.

KIRKEBY: Jeg er mere optaget af det geologiske aspekt. Hvordan inkorporerer vi levende klippeformationer? Tidsskalaen for geologiske processer overstiger langt de biologiske.

DEBORD: I går alle glip af pointen. Dette er blot endnu et skuespil, en zoo-museum hybrid til at distrahere masserne fra virkelige problemer.

JORN: Nej, jeg tror, du er den, der misser pointen. Sådanne museer kunne være med til at nedbryde den fremmedgørelse mellem mennesker og natur, som vi ofte kritiserer.

DEBORD: Eller det kunne yderligere kommodificere naturen og gøre den til bare endnu en udstilling for borgerlig underholdning.

DE JONG: Ja, præcis. Det ville blot være et nyt tempel for eliten, pakket ind i en finér af miljøbevidsthed og anti-etablissemmentsretorik.

SUPERFLEX (Jakob Fenger): Det er slet ikke vores hensigt. Vi taler om at skabe rum, der fundamentalt ændrer, hvordan mennesker interagerer med kunst og andre arter.

LE CORBUSIER: Og hvordan vil du kontrollere disse miljøer? Museer kræver præcis klimakontrol og belysning.

UTZON: Måske er det problemet, Charles. Vi er for fokuserede på kontrol. Måske skal vi tillade noget uforudsigelighed. Mit originale design til Jorn Museet ville have ført de besøgende på overraskende stier gennem et museum, der hele tiden forgrenede sig i nye retninger.

PICASSO: Tag den idé videre! Lad kunst og natur støde sammen! Hvem bekymrer sig om bevarelse? Kunst skal leve, forandre sig, dø!

ANDERSEN: Det er en ret ekstrem opfattelse, Pablo. Vi har et ansvar for at bevare kulturarven for fremtidige generationer.

MANCOBA: Men hvis arv bevarer vi? Dette kunne være en mulighed for at udfordre det vestligt centrerede syn på kunst og museer.

KIRKEBY: I ignorerer alle de praktiske aspekter. Hvordan håndterer vi affald? Skadedyr? Lugten?

LE CORBUSIER: Præcis min pointe! Denne idé er upraktisk og går imod alt, hvad et museum burde være.

SUPERFLEX (Jakob Fenger): Det er ret kortsigtet. Vi foreslår et nyt paradigme for, hvad et museum kan være.

DEBORD: Et paradigme, der stadig tjener det kapitalistiske skuespil. Hvordan løser dette grundlæggende samfundsproblemer?

JORN: Det udfordrer folks opfattelser. Er det ikke det første skridt mod samfundssændringer?

UTZON: Jeg er mere optaget af de strukturelle udfordringer. Hvordan skaber vi bygninger, der kan tilpasse sig behovene hos både kunstværker og levende væsener?

SUPERFLEX (Bjørnstjerne Christiansen): Vi kunne bruge mursten, der undgår rette vinkler, hvilket skaber rum, der er mere organiske, mere imødekommende for ikke-menneskelige arter. Designene kunne efterligne de uregelmæssige geometrier, der findes i naturlige habitater.

DE JONG: Måske mangler vi alle et afgørende element her – muligheden for syntese. Hvorfor skal det være et binært valg mellem stiv geometri og fritflydende former?

KIRKEBY: Men skønheden ved mursten ligger i deres iboende geometri. Den rette vinkel er ikke bare en menneskelig konstruktion, men et grundlæggende princip, der findes i naturen. Mine strukturer omfavner dette og skaber en harmoni mellem arkitektonisk form og naturlig orden.

SUPERFLEX (Bjørnstjerne Christiansen): Harmoni for mennesker, måske. Men hvad med de utallige andre arter, vi deler vores miljø med? Vores buede og uregelmæssige murstensstrukturer skaber afkroge, der kan tjene som levesteder for fugle, insekter og små pattedyr.

JORN: Åh, kom nu. Jeg tror ikke, at dyrene bekymrer sig om vores kunstværker. Det er en rent menneskelig bestræbelse.

SUPERFLEX (Rasmus Rosengren Nielsen): Du antyder, at menneskelig bevidsthed er unik eller overlegen. Men vi har arbejdet med videnskabsmænd, der studerer dyrs og fisks komplekse bevidsthed. Der er endda nogle teorier om, at alt stof indeholder en vis grad af bevidsthed.

JORN: Det er metafysiske spekulationer, fuldstændig uforenelige med et materialistisk synspunkt.

SUPERFLEX (Rasmus Rosengren Nielsen): Du tager fejl. Der er praktiske og politiske implikationer af disse ideer. Tænk på Beuys' forslag til et studenterparti, som omfatter dyr.

KIRKEBY: Vi kommer på sidespor. Spørgsmålet er ikke, om dyr har bevidsthed. Vi taler om at designe museer. Er der ikke værdi i den klare afgrænsning mellem

menneskeligt rum og naturrum? Mine strukturer skaber dialog med naturen gennem kontrast, ikke mimik.

DE JONG: Det perspektiv er for snævert. Overvej det dynamiske samspil mellem orden og kaos. Strukturer, der inkorporerer både rette vinkler og uregelmæssige former, hvilket skaber en dialog mellem det menneskelige og det naturlige.

KIRKEBY: Din tilgang, selvom den er beundringsværdig, risikerer at påtvinge materialet en anden slags menneskelig vilje.

JORN: Al kunst er lavet af at påtvinge materialer menneskelig vilje, det er der ingen vej udenom. Men lad os overveje de praktiske konsekvenser. Hvordan ville besøgende interagere med disse rum?

LE CORBUSIER: Det ville de ikke. Det ville være kaos. Kunst kræver kontemplation, ikke at undvige dyrelivet.

UTZON: Jeg er uenig. Vi kunne designe stier, der guider besøgende gennem forskellige miljøer og skaber en opdagelsesrejse.

PICASSO: Stier? Nej, nej! Lad dem vandre frit, fare vild, bliv en del af kunsten selv!

KIRKEBY: Og hvad med de etiske implikationer? Skaber vi ikke bare kunstfærdige bure?

DEBORD: Selvfølgelig er vi det. Det er en zoologisk have for kunst og dyr, med mennesker som stirrende tilskuere.

TROELS ANDERSEN: Vi ser ud til at være i en blindgyde. Disse ideer udfordrer selve definitionen af, hvad et museum er.

MANCOBA: Måske skal den definition trues, for at give plads til nye perspektiver.

KIRKEBY: Men hvad koster det for kunsten og de økosystemer, vi hævder at være forkæmpere for?

JORN: Vi har diskuteret integrationen af levende elementer i museer, men vi går ikke langt nok. Hvad hvis selve museets struktur var designet til at forfalde eller transformere over tid?

SUPERFLEX (Jakob Fenger): Spændende. Et museum med sin egen livscyklus, der afspejler den naturlige verden, det inkorporerer. Vi har udforsket lignende ideer i vores installationer.

LE CORBUSIER: Utroligt! Selve formålet med arkitektur er at skabe varige strukturer. Foreslår du, at vi bygger museer designet til at falde fra hinanden?

UTZON: Ikke nødvendigvis falde fra hinanden, Charles. Men måske ændre, tilpasse sig. Jeg ser potentiale i dette. Forestil dig en facade, der forvitrer med vilje og afslører nye lag eller farver over tid.

PICASSO: Ja, ja! Hvorfor skal bygninger være statiske? Lad dem leve, forandre sig, forfalde som mine malerier!

SONJA FERLOV MANCOBA: Dette kunne være et stærkt udsagn om kunstens og tidens natur. Men vi må overveje, hvordan det påvirker kunstværkerne indeni.

KIRKEBY: Fra et geologisk perspektiv er det fascinerende. Vi kunne bruge materialer, der eroderer i forskellig hastighed, hvilket skaber et stadigt foranderligt landskab i og uden for museet.

UTZON: Vi skal være strategiske. Måske kun visse elementer henfalder, mens andre forbliver stabile. Vi kunne skabe mikromiljøer inden for den større struktur.

PICASSO: Bah! Lad også kunsten forfalde! Hvorfor skulle malerier og skulpturer være evige, mens alt omkring dem ændrer sig?

KIRKEBY: Hvad hvis vi griber det an fra en materialevidenskabelig vinkel? Vi kunne udvikle nye kompositter, der ændrer sig på forudsigelige måder, hvilket giver mulighed for kontrolleret transformation.

JORN: Interessant. Så museet bliver selv en slags kunstværk i udvikling?

SUPERFLEX (Bjørnstjerne Christiansen): Lige præcis! Og besøgende kunne vende tilbage flere gange og altid opleve noget nyt, efterhånden som bygningen og dens indhold udvikler sig. Tænk på gulvet, vi står på her på Jorn Museet. Det er bygget på bitumen, et flydende stof, der konstant skifter på ukontrollerbare måder.

DEBORD: Dette er intet andet end kapitalistisk genvinding af radikale ideer. Du foreslår at kommodificere selve forandringen. Dette udfordrer ikke systemet; det forstærker det ved at skabe et nyt skue til forbrug.

DE JONG: Jeg er enig med Debord. Foreviger du ikke bare de samme trætte forbrug-geristiske troper? Forestillingen om et museum i konstant udvikling er blot en ny facade for det samme gamle kapitalistiske maskineri.

DEBORD: Endelig en der forstår den sande natur af denne bestræbelse.

DE JONG: Sandelig. Du kan klæde det på i retorikken om økologisk harmoni og kunstnerisk innovation, men i sidste ende er dette blot endnu en oplevelse, der kan sælges.

TROELS ANDERSEN: Guy og Jacqueline har en fair pointe. Hvordan sikrer vi, at dette ikke bliver en øvelse i spildforbrug?

SUPERFLEX (Jakob Fenger): Ved at bruge bæredygtige materialer, ved at gøre processen med forfald og fornyelse til en del af museets pædagogiske mission.

PICASSO: Uddannelse? Nej, nej! Det skal være ren oplevelse! Lad folk konfrontere forgængelighedens virkelighed!

SONJA FERLOV MANCOBA: Det er en ret individualistisk opfattelse, Pablo. Vi bør overveje, hvordan naturen selv kan interagere med sådan et rum.

TROELS ANDERSEN: Jeg kæmper for at se, hvordan vi ville kuratere udstillinger i så foranderligt et rum. Bygningens forgængelighed ville uundgåeligt påvirke kuratoriske beslutninger.

SUPERFLEX (Rasmus Rosengren Nielsen): Men dette kunne være en effektiv måde at håndtere miljøpåvirkningen fra traditionelle museumsstrukturer. Forestil dig en bygning, der rent faktisk giver tilbage til økosystemet, når det forfalder.

JORN: Jeg ser potentiale her, men også store risici. Hvordan sikrer vi, at dette koncept ikke blot bliver en gimmick, et skuespil i sig selv?

LE CORBUSIER: Netop min bekymring. Vi risikerer at gøre museet til et sideshow frem for en seriøs institution for kunst og kultur.

UTZON: Men hvad nu hvis det 'sideshow' engagerer folk dybere med kunst og natur, end traditionelle museer nogensinde kunne?

MANCOBA: Vi skal passe på ikke at påtvinge en enkelt vision om, hvordan folk skal engagere sig i kunst.

KIRKEBY: Måske kunne vi designe forskellige områder inden for museet, der forfalder eller transformerer med forskellig hastighed? En geologisk tidsskala sektion, der ændrer sig gennem århundreder, sammen med mere hurtigt udviklende rum?

ANDERSEN: De kuratoriske udfordringer er enorme. Vi bliver nødt til fuldstændigt at genoverveje, hvordan vi præsenterer og kontekstualiserer kunst i et så foranderligt miljø.

SUPERFLEX (Bjørnstjerne Christiansen): Det er ikke en dårlig ting. Kuratoren bliver mere en samarbejdspartner med rummet og kunstværkerne, tilpasser sig og reagerer på ændringer i realtid.

JORN: Ja, præcis. Kunstnere skal reagere i realtid. Vi har talt nok. Det er tid til at lave ting og teste nogle af disse ideer. Kunst er baseret i handling.

NOTER

- 1 Citater taget fra AI-værket SUPERCONVERSATION, 2024.
- 2 En *large language model* (LLM) er en type maskinlæringsmodel designet til sprogbehandlingsopgaver såsom sproggenerering.
- 3 Pressemeldelse til SUPERFLEX & ASGER JORN: SUPERCONVERSATION <https://museumjorn.dk/article/superflex-asger-jorn/> (11. marts 2025).
- 4 Se manus til SUPERCONVERSATION i slutningen af denne tekst.
- 5 Martin von Haller Grønbæk er jurist og partner hos Bird & Bird, og han har i mere end 20 år rådgivet danske og internationale virksomheder inden for hele spektret af it-retlig og erhvervsretlig rådgivning.
- 6 Opsummering af oplæg på Museum Jorn, 2. marts 2025.
- 7 Opsummering af oplæg på Museum Jorn, 2. marts 2025.
- 8 SUPERCONVERSATION, 2024, s. 83.
- 9 Opsummering af oplæg på Museum Jorn, 2. marts 2025.